

Arrest

nr. 327 021 van 21 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op respectievelijk 8 november 2021 en 18 december 2021 en verzoeken beiden op 6 januari 2022 een eerste keer om internationale bescherming. Op 5 september 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In zijn arrest nr. X van 28 februari 2024 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de beslissingen van de commissaris-generaal.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, dienen verzoekers op 5 juli 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden op 24 december 2024 niet-ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 27 december 2024 aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U werd geboren op 28 april 1992 in Kutaisi en woonde quasi uw hele leven in Tbilisi. U bent gehuwd met A. N. (CGVS xx/xxxxxx; O.V. x.xxx.xxx) en u heeft met haar een dochter.

U behaalde een bachelor businessadministratie aan de Kaukasus Businesschool, een bachelor rechten aan de stadsuniversiteit Ivane Javanikhishvili en een master Businessadministratie aan de universiteit Ilia. Nadat u bij verschillende bedrijven als werknemer had gewerkt, richtte u in 2018 uw eigen medisch bedrijf 1Medical (1M) op. In augustus 2018 verkocht u 80% van de aandelen van 1M aan L. N. (L.N.) een investeerder.

In de periode 2018-2019 begon u de politieke partij Verenigde Nationale Beweging (UNM) te sponsoren. U deed dit omdat u getuige was van corruptie door de Georgische Droom (GD) onder uw vorige werkgever, omdat u het verschil zag tussen de regering van de UNM en van de GD, en omdat u Mikheil Saakashvili de beste leider van het land vindt.

In 2020 stelde uw investeerder L. N. u voor aan zijn schoonbroer en ondervoorzitter van de criminele politie, I. D. (I.D.). Hij beloofde om u te helpen om opdrachten van de overheid te krijgen als u in ruil hiervoor geld zou geven aan hem. U weigerde dit omdat u aan dergelijke praktijken niet wou meedoen. Er ontstonden omwille hiervan spanningen tussen u en L.N., en u besliste zijn aandelen terug te kopen voor 1 miljoen Georgische Lari (GEL). U werd vanaf dat moment door de overheid gehinderd wanneer u toegang probeerde te krijgen tot overheidsprojecten.

In februari 2021 sprak u opnieuw af met I.D. . Hij vertelde u dat hij contact had met D. M. en Vakhtang Gomelauri – de minister van Binnenlandse Zaken -, en dat u problemen zou krijgen indien u niet met hem zou samenwerken. Ongeveer anderhalve maand na deze ontmoeting kreeg u op het werk controle van de belastingdienst. Zij vonden bij deze controle geen onwettige overtredingen. Op 5 april 2021 moest u in het kader van dit onderzoek verschijnen bij de financiële politie. De procureur – G. M. – zei tegen u dat één van uw medewerkers – T. K. – verklaringen tegen u had afgelegd. Hij dreigde ermee dat u problemen zou krijgen als u niet zou samenwerken met I.D. en u uw financiering voor de UNM niet zou stopzetten. U weigerde dit en werd nadien nog verschillende keren opgeroepen bij de financiële politie.

Eind april-begin mei 2021 kwam er een handlangster van I.D. naar uw bedrijf. Hij vroeg u om uw bedrijf op hun naam te registreren en uitte bedreigingen tegen u. U ging hier niet op in. Na dit incident stelde u een veiligheidsagent aan om uw gezin te beschermen. Vervolgens werd u voortdurend telefonisch lastig gevallen, bedreigd en gechanteerd. U werd ook regelmatig met een auto aan uw werk en bij u thuis geschaduwd, en er werd af luisterapparatuur op uw werk gevonden. U vermoedt dat de af luisterapparatuur werd geplaatst door T. R., een logistiek manager die u recentelijk had aangeworven maar die volgens u ook een medewerker van het anti-corruptieagentschap was.

Op 18 mei 2021 werd u vanuit een wagen beschoten toen u met de motor onderweg was van het werk naar huis. U liep hierbij verwondingen op aan uw handen en benen, en u had een hersenschudding. U verbleef één nacht in het ziekenhuis en kreeg er bezoek van de politie. Zij vertelden u dat ze zouden onderzoeken wat er precies gebeurd was. De volgende dag kreeg u bij u thuis opnieuw bezoek van twee politieagenten. Ze dreigden ermee dat u problemen zou krijgen en dat uw kind niet zou geboren worden indien u uw verklaringen over het incident niet zou veranderen. Onder druk van deze bedreigingen stemde u ermee in uw verklaringen te wijzigen.

Op 4 oktober 2021 voerden medewerkers van het ministerie van Binnenlandse Zaken bij u thuis en op uw kantoor een onofficiële huiszoeking uit. Op uw kantoor werden alle documenten en alle laptops meegenomen, en alle objecten verzegeld. Bij u thuis werden de laptop van uw vrouw, USB-sticks en documenten meegenomen. U was op het moment van de huiszoeking in Kutaisi op zakenreis en vernam dit telefonisch via uw vrouw. Na het gesprek met uw vrouw, contacteerde u uw vriend E. K. die zelf voor het ministerie van Binnenlandse Zaken werkt. Hij vertelde u dat u hem tijd moest geven om na te kijken wat er precies gebeurd was. Kort daarna belde hij u terug met de boodschap dat u het land dringend moest verlaten. U vertrok met uw wagen naar Batumi waar u opnieuw met hem sprak. Hij vertelde u dat ze van plan waren om een speciale operatie tegen u uit te voeren. Na dit gesprek verliet u Georgië. U stak op legale wijze de grens over naar Turkije en reisde vanuit Turkije verder naar Hongarije. U kwam in België aan op 8 november 2021. Na uw vertrek werd uw vrouw nog twee maal bedreigd door de personen die op zoek waren

naar u, een eerste keer op straat en een tweede keer bij haar ouders thuis. In december 2021 reisde uw vrouw samen met jullie dochter naar Georgië. U en uw vrouw dienden hier samen op 6 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek bleven uw ouders, uw schoonouders en uw zus bedreigingen van criminele autoriteiten ontvangen die informatie wouden verkrijgen over uw verblijfplaats. Op 16 juli 2022 drongen onbekende personen binnen in het huis van uw ouders, uw schoonouders en uw zus. Uw zus verzette zich hiertegen en raakte gewond toen ze de politie probeerde te bellen. Op 13 januari 2023 werd uw vader op de universiteit waar hij doceerde door enkele jongeren die op zoek waren naar u van de trap geduwd. Hij brak hierbij zijn been.

In het kader van uw eerste verzoek nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 6 september 2023. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr. 302 358 van 28 februari 2024.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 5 juni 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. In het kader van uw huidig verzoek verklaarde u dat u en uw familie verder worden bedreigd en ze proberen te achterhalen waar u bent; ten gevolge van protesten tegen de Russische wet in Georgië is de situatie namelijk chaotischer geworden. Uw zus werd hierbij fysiek bedreigd alsook persoonlijk aangevallen na haar werk. Daarnaast zijn gezanten van de vorige president bij uw familie thuis geweest om u via uw familie er van op de hoogte te brengen dat ze u willen inlijven in een nieuwe grote oppositiepartij die door hen werd opgericht en waarbij ze u willen gebruiken in hun propaganda tegen de huidige regering. U bent op deze vraag niet kunnen ingaan aangezien u niet langer in Georgië verblijft. Voorts verklaarde u dat er een persoon genaamd K., die lid is van de Georgian Dream partij (GD), uw vader heeft aangesproken en bedreigingen heeft geuit ten aanzien van u, uw vrouw en kinderen. Omwille van uw problemen in Georgië werd uw vader ontslagen op zijn werk als academicus. Tot slot merkte u op dat er tijdens de procedure van uw eerste verzoek veel fouten gebeurden en hebt u nog toevoegingen die u eerst met uw advocaat wilt bespreken.

Ter staving van uw huidig verzoek, legde u van de volgende documenten de kopieën voor: zes krantenartikelen met betrekking tot geweldsdelicten in Georgië, de ontslagbrief van uw vader en een bewijs dat u een blanco strafregister hebt in Georgië.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV)

bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet – namelijk dat u en uw familie verder werden bedreigd en ze willen achterhalen waar u bent; uw zus fysiek bedreigd en lastiggevallen werd; een persoon genaamd K., die lid is van de Georgian Dream partij, uw vader aangesproken heeft en bedreigingen uitte ten aanzien van u, uw vrouw en kinderen; uw vader ontslagen werd door uw problemen (Verklaring VV, vraag 17) - moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Vervolgens haalde u aan dat u via gezanten van de vorige president werd gevraagd om u in te lijven in een nieuwe grote oppositiepartij, alsook dat ze u willen gebruiken als propaganda tegen de huidige regering (Verklaring VV, vraag 17). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u voordien, wanneer u nog in Georgië woonachtig was, slechts via uw bedrijf 1M fungeerde als sponsor van de UNM en daarbij nooit zelf politiek actief was. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat mensen van de vorige president iemand zonder hoogstaand politiek profiel zouden willen gebruiken in hun propaganda tegen de huidige regering. U geeft hierbij ook zelf aan dat u niet bent ingegaan op deze vraag omdat u niet langer in Georgië verblijft. Het gaat hierbij dus slechts om een vraag die u werd gesteld, maar waarvan u nooit de uitoefening hebt doorgevoerd. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat u omwille van bovenstaande vraag - als ze u deze al stelden - problemen zou ervaren.

Verder haalde u aan dat er erg veel fouten zijn gemaakt tijdens uw persoonlijke onderhoud in het kader van uw eerste verzoek, namelijk fouten met betrekking tot de vertalingen waardoor, volgens u, enkele dingen fout geïnterpreteerd werden (Verklaring VV, vraag 17 en 24). U haalde dit argument eveneens bij de RvV aan om op deze manier de vele tegenstrijdigheden in uw asielrelaas te kunnen rechtzetten. Echter oordeelden zowel het CGVS als de RvV dat de frappante en veelvuldige tegenstrijdigheden in uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw niet ten gevolge van foutieve vertalingen te verklaren zijn (arrest nr. 302 358, p. 16-18) . Verder wordt nogmaals benadrukt dat de weigeringsbeslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en deze uw beroep heeft verworpen. U hebt hiertegen geen cassatieberoep ingesteld. De beoordeling van de eerste verzoek om internationale bescherming is dan ook definitief in de rechtsorde, waardoor uw kritiek ertegen laattijdig is. Het kan niet de bedoeling zijn om via een tweede verzoek om internationale bescherming kritiek uit te oefenen op een beslissing genomen in het kader van een eerste verzoek om internationale bescherming, indien alle argumenten reeds konden worden aangevoerd in het kader van een beroep tegen dit eerste verzoek om internationale bescherming.

Tot slot haalde u aan dat er nog nieuwe feiten zijn, maar liet u het na deze tijdens uw interview bij de DVZ uiteen te zetten. U haalde hierbij aan dat u hieromtrent eerst in overleg wil gaan met uw advocaat (Verklaring VV, vraag 17 en 21). Van een verzoeker die verklaart dat zijn leven in gevaar is en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielprocedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. U bent immers zelf verantwoordelijk voor het brengen van uw werkelijke asielmotieven. De vaststelling dat u wat dit betreft in gebreke bent gebleven en u geen verdere nieuwe verklaringen wenste af te leggen omdat u zich eerst ten gronde samen met uw advocaat wenst voor te bereiden, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze. Dit geldt des te meer aangezien het CGVS niet verplicht is u op te roepen voor een gehoor en het bijgevolg essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, namelijk zes krantenartikelen waarvan drie betrekking hebben op de persoon, K., die bedreigingen ten aanzien van u en uw gezin uitte, een document omtrent het ontslag van uw vader en uw blanco uittreksel uit het strafregister, ter ondersteuning van de

motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, stelt het CGVS het volgende vast. De krantenartikelen blijken inhoudelijk geen verband te houden met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Ze geven slechts een blik op de algemene politieke situatie in Georgië. U wordt nergens in deze artikelen vernoemd en laat na om deze algemene artikelen te linken aan uw eigen persoonlijke problemen. Inzake de ontslagbrief van uw vader besluit het CGVS dat - zelfs indien uw vader ontslaan werd van zijn job u met dit document geen overtuigend bewijs aanlevert om de geloofwaardigheid van uw asielmotieven aan te tonen. Tot slot dient u een blanco uittreksel van het strafregister in, wat aantoont dat u nooit werd veroordeeld in Georgië, wat in bovenstaande ook nooit in vraag werd gesteld.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

In december 2021 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 6/01/2022 heeft u samen met uw man B. D. (CGVS xx/xxxxx; O.V. x.xxx.xxx) in België een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 5 juli 2024 diende u, opnieuw samen met uw man, een tweede verzoek om internationale bescherming bij de DVZ in. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

[...]

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Zo verklaarde u bij de RvV, in het kader van de beroepsprocedure betreffende uw eerste verzoek, dat u wel degelijk psychologische problemen hebt waardoor

steunmaatregelen gerechtvaardigd zouden zijn. U verwees hierbij naar het psychologisch attest dat u na afloop van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS voorlegde, een attest dat dateert van 20 april 2023 waarin de geraadpleegde psychologe stelt dat er 'bij verzoekster sprake is van een ernstige posttraumatische stressstoornis (PTSS), dat zij slecht slaapt en nachtmerries heeft, dat haar dieet verstoord is en dat er algemene lichamelijke verzwakking optreedt'. Te dezen dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat uit de inhoud van dit psychologisch verslag enkel kan worden afgeleid dat het werd opgesteld op grond van verzoekster haar verklaringen evenals dat de raadpleging beperkt is gebleven tot één enkele online consultatie op 20 april 2023. De RvV beaamde bijgevolg de vaststelling van het CGVS dat er in uw hoofde geen noden zijn en bijgevolg geen steunmaatregelen genomen dienden te worden. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u geen gezondheidsproblemen hebt, enkel stress ervaart door de situatie waarin u zich nu bevindt (DVZ verklaringen volgend verzoek, p. 2.13), alsook haalt u geen enkele nood aan waarom uw deelname aan de procedure bemoeilijkt zo worden (vragenlijst bijzonder procedurele noden DVZ). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient vastgesteld te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming verbindt aan dat van uw man (Verklaring VV, 11.09.2024, vraag 17, 20). Aangezien in het kader van het verzoek van uw man een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek is genomen kan ten aanzien van u eveneens besloten worden tot een beslissing niet-ontvankelijk volgend verzoek. De beslissing van B. D. (DV: x.xxx.xxx; CG:xx/xxxxxx) werd als volgt gemotiveerd:"

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, § 1, en 62, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers benadrukken vooreerst dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen stelt dat hun verklaringen in lijn liggen met (hun asielmotieven van) hun vorige beschermingsverzoeken. Volgens hen kan hieruit echter niet *ipso facto* worden afgeleid dat er geen nieuwe elementen kunnen worden voorgelegd. Verder onderstrepen zij dat hun familieleden nog steeds worden lastiggevallen – zij worden zowel fysiek als mentaal bedreigd – omdat verzoeker nog steeds gezocht wordt, en dat de situatie in Georgië op heden zeer chaotisch is waardoor er nog meer dan voordien sprake is van willekeur. Zij vervolgen dat een persoon

genaamd K...a (Z. K...i), die lid is van de partij Georgische Droom, op heden aan het hoofd van de speciale eenheden staat die tegenstanders van de huidige regering intimideren, dat hij op heden actief is in het neerslaan van de protesten en dat zij verschillende artikels hebben voorgelegd waaruit blijkt wie deze persoon is. Voorts stellen verzoekers dat deze persoon de vader van verzoeker heeft bedreigd en hem heeft gevraagd waar verzoeker en zijn gezin zich bevinden, alsook dat zijn vader is ontslagen van zijn job als academicus omwille van de problemen van verzoeker. Wat dit laatste betreft, opperen zij dat zij bewijs hiervan voorlegden en dat de commissaris-generaal de motiveringsplicht schendt door dit niet als begin van bewijs te zien, louter op basis van de verklaringen die verzoekers aflegden in het kader van hun vorige beschermingsverzoeken en dat de ontslagbrief niet op zorgvuldige wijze werd onderzocht. Tevens stellen verzoekers dat verzoeker een bewijs voorlegt dat hij een blanco strafregister heeft in Georgië, hetgeen een indirect bewijs is van het feit dat hij vervolgd wordt op illegale wijze en dat zijn tegenstanders onwettig handelen.

Vervolgens betogen verzoekers dat de situatie in Georgië op heden in ernstige mate is gewijzigd en dat de commissaris-generaal geen onderzoek voert naar deze veranderingen en de impact ervan op beschermingsmogelijkheden voor gewone burgers zoals zichzelf. Onder verwijzing naar de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 betogen verzoekers verder dat het gerechtelijk apparaat, ondanks alle hervormingen, in Georgië zeer beïnvloedbaar is, de graad van corruptie zeer hoog is en de ordehandhavers en de instanties die het gerechtelijk onderzoek moeten voeren bovendien handelen in een klimaat van straffeloosheid. Zij voegen hieraan toe dat de rechterlijke macht in Georgië niet onafhankelijk is en dat, zelfs in gewone zaken, beïnvloeding nooit uitgesloten kan worden. Voorts stellen verzoekers dat uit deze algemene informatie blijkt het gerechtelijk onderzoek niet onpartijdig wordt gevoerd en het handelen van de politie beïnvloed kan worden door de connecties van één persoon. Volgens verzoekers heeft het duidelijk ook geen zin om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de *State Inspector's Office*, daar deze zonder transparant debat in december 2021 werd opgedoekt. Verzoekers vervolgen dat de huidige situatie in Georgië verder aantoont dat de overheid niet de wil heeft om haar burgers te beschermen. Zij menen dat er een duidelijke autoritaire tendens merkbaar is sinds Georgische Droom aan de macht is. Voorts gaan zij in op de "*wet op agenten van buitenlandse invloed*" van mei 2024 en de wet inzake bescherming van familiale waarden en minderjarigen, waarmee Georgische Droom volgens hen duidelijk aantoont dat zij de Europese waarden en normen niet deelt. Zij voegen hieraan toe dat Georgische Droom de verkiezingen op 26 oktober 2024 won door op systematische wijze verkiezingsfraude te plegen, hetgeen door het Europees Parlement werd aangeklaagd in een persbericht van 28 november 2024, waaruit zij ook citeren. Verder stellen zij dat Georgische Droom op 28 november 2024 liet weten dat zij de toetredingsgesprekken met de Europese Unie opschorten tot 2028, hetgeen leidde tot massale protesten in bijna alle steden van Georgië, en dat het massaal vreedzaam protest door de autoriteiten hardhandig wordt neergeslagen. Zij verwijzen in dit verband naar verschillende internetartikelen. Onder verwijzing naar algemene informatie stellen zij dat uit bevindingen van verschillende ngo's blijkt dat manifestanten die gearresteerd werden door de veiligheidsdiensten worden mishandeld – zo worden zij geslagen, beroofd en gedwongen om het hoofd van de veiligheidsdiensten te prijzen, hetgeen soms gefilmd werd – dat er volgens sommige ngo's sprake is van een systematische mishandeling en foltering van demonstranten en dat journalisten die tijdens de protesten verslag willen uitbrengen systematisch aangevallen worden door de ordediensten. Verzoekers besluiten dat het duidelijk is dat Georgië verder afglijdt richting een autoritaire staat, waarbij de principes van de rechtstaat op de helling komen te staan en dat er in het huidige politiek klimaat geen sprake meer kan zijn van daadwerkelijke bescherming van de overheid ten aanzien van gewone burgers.

Verzoekers menen dat hun tegenstanders zich verder gesterkt voelen door deze situatie van chaos en straffeloosheid en hun familie blijven vervolgen, dat zij de nieuwe feiten uiteen hebben gezet en dat zij ook verschillende artikels hebben voorgelegd waaruit blijkt dat personen gelieerd aan de partij UNM vervolgd worden en het slachtoffer worden van geweld. Volgens hen is een verder onderzoek naar hun huidige beschermingsverzoeken nodig, gelet op bovenstaande nieuwe elementen in combinatie met het afbrokkelen van de rechtstaat en het verdwijnen van bescherming voor de gewone burger.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad om hen te erkennen als vluchteling, onderschikt om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Op 1 april 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over waarbij een werkende weblink wordt opgenomen naar de COI Focus “Georgië: Algemene situatie” van 12 februari 2025.

2.2.3. Verzoekers maken op 8 april 2025, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, waarin zij verwijzen naar de COI Focus “Georgië: Algemene situatie” van 12 februari 2025.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “*midde*” wordt begrepen “een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoekers duiden op generlei wijze hoe artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissingen, die werden genomen met toepassing van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel door verzoekers niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.3.3. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat de artikel en 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van de beschermingsverzoeken in het licht van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten

waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Zo verklaarde u bij de RvV, in het kader van de beroepsprocedure betreffende uw eerste verzoek, dat u wel degelijk psychologische problemen hebt waardoor steunmaatregelen gerechtvaardigd zouden zijn. U verwees hierbij naar het psychologisch attest dat u na afloop van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS voorlegde, een attest dat dateert van 20 april 2023 waarin de geraadpleegde psychologe stelt dat er 'bij verzoekster sprake is van een ernstige posttraumatische stressstoornis (PTSS), dat zij slecht slaapt en nachtmerries heeft, dat haar dieet verstoord is en dat er algemene lichamelijke verzwakking optreedt'. Te dezen dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat uit de inhoud van dit psychologisch verslag enkel kan worden afgeleid dat het werd opgesteld op grond van verzoekster haar verklaringen evenals dat de raadpleging beperkt is gebleven tot één enkele online consultatie op 20 april 2023. De RvV beaamde bijgevolg de vaststelling van het CGVS dat er in uw hoofde geen noden zijn en bijgevolg geen steunmaatregelen genomen dienden te worden. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u geen gezondheidsproblemen hebt, enkel stress ervaart door de situatie waarin u zich nu bevindt (DVZ verklaringen volgend verzoek, p. 2.13), alsook haalt u geen enkele nood aan waarom uw deelname aan de procedure bemoeilijkt zo worden (vragenlijst bijzonder procedurele noden DVZ). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 24 december 2024, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”*, waarbij hun huidige, tweede, verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH/Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure, maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY/ Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van de richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen.

De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.8. Verzoekers blijven in het kader van hun huidige verzoeken om internationale bescherming vasthouden aan hun problemen met de Georgische autoriteiten in opdracht van I. D., het hoofd van de criminele politie, omdat verzoeker weigerde zijn financiële steun voor UNM stop te zetten en omdat hij weigerde in te gaan op het voorstel van I. D. om geld wit te wassen. Zo verklaart verzoeker dat hij en zijn familie verder worden bedreigd en dat de autoriteiten proberen te achterhalen waar hij is en dat de situatie in Georgië nog chaotischer is ten gevolge van de protesten tegen de Russische wet. Verder verklaart hij dat zijn zus fysiek

bedreigd, alsook persoonlijk aangevallen werd na haar werk. Voorts verklaart verzoeker dat er een persoon genaamd K., die lid is van de partij Georgische Droom, zijn vader heeft aangesproken en bedreigingen heeft geuit ten aanzien van hem, verzoekster en hun kinderen en dat zijn vader werd ontslagen op zijn werk als academicus omwille van zijn problemen in Georgië. Daarnaast verklaart verzoeker dat er gezanten van de vorige president bij zijn familie thuis zijn geweest om hem via zijn familie er van op de hoogte te brengen dat ze hem willen inlijven in een nieuwe grote oppositiepartij die door hen werd opgericht en dat zij hem willen gebruiken in hun propaganda tegen de huidige regering, alsook dat hij niet op deze vraag is kunnen ingaan aangezien hij niet langer in Georgië verblijft. Tot slot merkt verzoeker op dat er tijdens de procedure van hun eerste beschermingsverzoeken veel fouten gebeurden en dat hij nog toevoegingen heeft die hij eerst met zijn advocaat wil bespreken. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij zich voor haar huidig verzoek integraal baseert op de vluchtmotieven die door verzoeker werden aangehaald.

Ter staving van hun huidige beschermingsverzoeken legden verzoekers volgende documenten neer tijdens de administratieve procedure: zes krantenartikelen met betrekking tot geweldincidenten in Georgië, de ontslagbrief van verzoekers vader en een bewijs dat verzoeker een blanco strafregister heeft in Georgië.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

2.3.9. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat de volgende, tweede, verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van hun vrees en eerder afgelegde verklaringen, het volharden in het beschikken over nieuwe elementen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

2.3.10. In de mate dat verzoekers' huidige verzoeken om internationale bescherming steunen op de motieven die zij naar aanleiding van hun eerste verzoeken hebben uiteengezet, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal, in het kader van verzoekers' eerste verzoeken om internationale bescherming, op 5 september 2023 besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat de geloofwaardigheid van hun gezamenlijk voorgehouden relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hen aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Verder dient te worden herhaald dat de Raad bij arrest nr. 302 385 van 28 februari 2024 deze beslissingen en beoordeling bevestigd heeft. Hiertegen tekenden verzoekers geen cassatieberoep aan. Derhalve geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen en beoordeling, te dezen kracht en gezag van gewijsde.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens "*nieuw*" zijn in de zin dat zij "*de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt*", m.a.w. of ze van die aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad herinnert er voorts aan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Waar verzoekers tijdens de administratieve procedure van hun huidige beschermingsverzoeken stellen dat er erg veel fouten zijn gemaakt tijdens hun persoonlijke onderhouds naar aanleiding van hun eerste beschermingsverzoeken en waar verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek verklaarde dat hij nog nieuwe feiten wilde toevoegen maar dat hij hieromtrent eerst in overleg wilde gaan met zijn advocaat, wordt in de bestreden beslissingen met recht het volgende geoordeeld:

“Verder haalde u aan dat er erg veel fouten zijn gemaakt tijdens uw persoonlijke onderhouden in het kader van uw eerste verzoek, namelijk fouten met betrekking tot de vertalingen waardoor, volgens u, enkele dingen fout geïnterpreteerd werden (Verklaring VV, vraag 17 en 24). U haalde dit argument eveneens bij de RvV aan om op deze manier de vele tegenstrijdigheden in uw asielrelaas te kunnen rechtzetten. Echter oordeelden zowel het CGVS als de RvV dat de frappante en veelvuldige tegenstrijdigheden in uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw niet ten gevolge van foutieve vertalingen te verklaren zijn (arrest nr. 302 358, p. 16-18) . Verder wordt nogmaals benadrukt dat de weigeringsbeslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en deze uw beroep heeft verworpen. U hebt hiertegen geen cassatieberoep ingesteld. De beoordeling van de eerste verzoek om internationale bescherming is dan ook definitief in de rechtsorde, waardoor uw kritiek ertegen laattijdig is. Het kan niet de bedoeling zijn om via een tweede verzoek om internationale bescherming kritiek uit te oefenen op een beslissing genomen in het kader van een eerste verzoek om internationale bescherming, indien alle argumenten reeds konden worden aangevoerd in het kader van een beroep tegen dit eerste verzoek om internationale bescherming.

Tot slot haalde u aan dat er nog nieuwe feiten zijn, maar liet u het na deze tijdens uw interview bij de DVZ uiteen te zetten. U haalde hierbij aan dat u hieromtrent eerst in overleg wil gaan met uw advocaat (Verklaring VV, vraag 17 en 21). Van een verzoeker die verklaart dat zijn leven in gevaar is en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielprocedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. U bent immers zelf verantwoordelijk voor het brengen van uw werkelijke asielmotieven. De vaststelling dat u wat dit betreft in gebreke bent gebleven en u geen verdere nieuwe verklaringen wenste af te leggen omdat u zich eerst ten gronde samen met uw advocaat wenst voor te bereiden, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze. Dit geldt des te meer aangezien het CGVS niet verplicht is u op te roepen voor een gehoor en het bijgevolg essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen.”

Hoewel verzoekers voormelde pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen in het verzoekschrift volledig onverlet laten, herhaalt verzoeker ter terechtzitting meermaals dat er tijdens hun eerste beschermingsverzoeken veel fouten werden begaan, ook van hun kant en dat hij beschikt over nieuwe elementen. In deze kan worden verwezen naar voormelde pertinente vaststellingen dat verzoekers kritiek op de gang van zaken tijdens hun eerste beschermingsverzoeken laattijdig is en dat van hem verwacht mag worden dat hij bij aanvang van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming alle elementen ter staving van zijn beschermingsverzoek vermeldt, waardoor het niet ernstig is dat hij tijdens de administratieve procedure van zijn huidig beschermingsverzoek verklaarde nieuwe feiten te kunnen vermelden zonder dit concreet te doen. In deze voegt de Raad nog toe dat, in hoeverre verzoeker meende dat hij ter terechtzitting beschikte over nieuwe feiten, er verwacht kon worden dat hij hier toen melding van maakte, hetgeen hij naliet te doen.

Met betrekking tot de verklaringen die verzoeker(s) tijdens de administratieve procedure van de huidige beschermingsverzoeken aflegde(n), meer bepaald dat zij en hun familie verder werden bedreigd en hun belagers willen achterhalen waar verzoeker is, dat verzoekers zus fysiek bedreigd en lastiggevallen werd, dat een persoon genaamd K., die lid is van de partij Georgische Droom, verzoekers vader heeft aangesproken en bedreigingen uitte ten aanzien van verzoeker en zijn gezin en dat verzoekers vader ontslagen werd, merkt de Raad op dat deze allen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat zij in het kader van hun eerste beschermingsverzoeken hebben uiteengezet. In deze dient te worden herhaald dat de commissaris-generaal deze beschermingsverzoeken afwees wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven werden bevestigd door de Raad in zijn arrest nr. 302 385 van 28 februari 2024. Het gegeven dat verzoekers naar aanleiding van hun huidige beschermingsverzoeken louter bijkomende verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. In het verzoekschrift komen verzoekers niet verder dan het herhalen van deze verklaringen en het zonder meer bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen geenszins ernstig is.

De door verzoekers tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten en de door hen aldaar en in hun verzoekschrift en aanvullende nota aangereikte informatie, doen geen afbreuk aan het voormelde.

Wat betreft de ontslagbrief van verzoekers vader merkt de Raad op dat hieruit hoogstens kan worden afgeleid dat verzoekers vader werd ontslagen, doch niet dat dit kwam door de vermeende problemen van verzoekers. Dit document kan aldus niet in aanmerking worden genomen als bewijs voor hun bijkomende

verklaringen naar aanleiding van hun huidige beschermingsverzoeken, noch voor hun reeds in het kader van hun eerste beschermingsverzoeken ongeloofwaardig bevonden problemen in het algemeen.

Voorts legden verzoekers tijdens de administratieve procedure een bewijs voor dat verzoeker in Georgië beschikt over een blanco strafblad. Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat niet betwist wordt dat verzoeker nooit officieel werd veroordeeld, verduidelijken verzoekers in het verzoekschrift dat het blanco strafregister een indirect bewijs vormt voor het feit dat hij op illegale wijze wordt vervolgd en dat zijn tegenstanders onwettig handelen. De Raad kan verzoekers hierin niet volgen. Het enkele feit dat verzoeker in zijn land van herkomst over een blanco strafregister beschikt, toont op generlei wijze aan dat hij daadwerkelijk (op illegale wijze) wordt vervolgd en dat zijn tegenstanders onwettig handelen.

Wat betreft de zes krantenartikelen inzake geweldincidenten in Georgië, benadrukken verzoekers in het verzoekschrift dat deze betrekking hebben op K., die lid is van de partij Georgische Droom en aan het hoofd staat van de speciale eenheden en die in zijn functie tegenstanders van de regering intimideert. De Raad merkt op dat bepaalde van deze artikelen wel degelijk betrekking hebben op de persoon K., die verzoekers in het kader van hun huidige beschermingsverzoeken aanduiden als iemand die hen via verzoekers vader op heden bedreigt, en dat hieruit blijkt dat hij lid is van de partij Georgische Droom en aan het hoofd staat van de speciale eenheden en dat hij in zijn functie tegenstanders van de regering intimideert. In deze stelt de Raad vast dat verzoekers in deze krantenartikelen geenszins vernoemd worden en dat de erin opgenomen informatie enkel handelt over de algemene situatie in Georgië. Deze krantenartikelen houden dan ook geen verband met het relaas van verzoekers. Gelet hierop, kunnen deze niet worden gezien als bewijs van hun bijkomende verklaringen naar aanleiding van hun huidige beschermingsverzoeken, noch voor hun reeds in het kader van hun eerste beschermingsverzoeken ongeloofwaardig bevonden problemen in het algemeen.

De door verzoekers in hun verzoekschrift en aanvullende nota d.d. 8 april 2025 aangeleverde algemene informatie inzake de algemene situatie en de situatie van politieke opposanten in Georgië betreft louter algemene informatie en vermag geen afbreuk te doen aan de beoordeling inzake hun eerste beschermingsverzoeken dat hun gezamenlijk voorgehouden relaas ongeloofwaardig is; beoordeling die gebaseerd is op hun persoonlijke situatie en verklaringen. In zoverre verzoekers met de informatie inzake het al dan niet op heden voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië wensen in te gaan op het gestelde bij de beoordeling van hun eerste beschermingsverzoeken dat het bevreemdend is dat verzoeker voor zijn vertrek nooit een poging ondernam om overheidsbescherming te verkrijgen naar aanleiding van de vermeende problemen, merkt de Raad nog op dat de recente ontwikkelingen waarnaar verzoekers in hun verzoekschrift en aanvullende nota verwijzen – los van de impact die deze al dan niet zouden kunnen hebben op het voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië – nog niet hadden plaatsgevonden toen verzoekers nog in Georgië waren. Op basis van de situatie die toen van toepassing was, zoals bleek uit de toen voorhanden zijnde informatie, kon wel degelijk verwacht worden dat verzoeker pogingen ondernam om bescherming in Georgië te bekomen, zij het bij de partij UNM, een ngo of mensenrechtenorganisatie of de *Public Defender*, waardoor wel degelijk kon gesteld worden dat het bevreemdend is dat verzoeker dit niet deed. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat, noch in het kader van hun eerste beschermingsverzoeken, noch in het kader van hun huidige beschermingsverzoeken wordt geoordeeld dat verzoekers, los van wat betreft de beoordeling van de geloofwaardigheid van hun relaas, bij terugkeer beroep zouden kunnen doen op de Georgische autoriteiten. Daarnaast is deze algemene informatie evenmin van aard afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen inzake de elementen die verzoekers aanhaalden in het kader van hun huidige beschermingsverzoeken. De loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Gelet op het voorgaande, vormen de door verzoekers aangeleverde documenten en informatie geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Verder, wat betreft verzoekers verklaringen dat hij via gezanten van de vorige president werd gevraagd om hem in te lijven in een nieuwe grote oppositiepartij, alsook dat zij hem willen gebruiken als propaganda tegen de huidige regering, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht als volgt:

“Hierbij dient opgemerkt te worden dat u voordien, wanneer u nog in Georgië woonachtig was, slechts via uw bedrijf 1M fungeerde als sponsor van de UNM en daarbij nooit zelf politiek actief was. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat mensen van de vorige president iemand zonder hoogstaand politiek profiel zouden willen gebruiken in hun propaganda tegen de huidige regering. U geeft hierbij ook zelf aan dat u niet bent ingegaan op deze vraag omdat u niet langer in Georgië verblijft. Het gaat hierbij dus slechts om een vraag die u werd gesteld, maar waarvan u nooit de uitoefening hebt doorgevoerd. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat u omwille van bovenstaande vraag - als ze u deze al stelden - problemen zou ervaren.”

Verzoekers doen in het verzoekschrift niet de minste poging om deze pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen in een ander daglicht te plaatsen. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de door verzoekers in hun verzoekschrift en aanvullende nota *d.d.* 8 april 2025 aangehaalde algemene informatie inzake de algemene situatie en de situatie van politieke opposanten in Georgië geen afbreuk kan doen aan voormelde bevindingen. Deze informatie gaat bovendien niet over hen persoonlijk.

2.3.12. Tot slot merkt de Raad op dat de door verzoekers in hun verzoekschrift en aanvullende nota *d.d.* 8 april 2025 aangeleverde algemene informatie inzake de algemene situatie en de situatie van politieke opposanten in Georgië *an sich*, los van hun ongeloofwaardig relaas zoals uiteengezet in het kader van hun eerste (en huidige) beschermingsverzoeken, geen nieuw element betreft in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de informatie inzake de situatie van (laaggeplaatste) opposanten in Georgië, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde zelf nooit openlijk politiek actief te zijn geweest en zelfs nooit officieel lid was van de oppositiepartij UNM, doch enkel financiële steun aan deze partij te hebben verleend (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 21 april 2022, p. 7). Uit de door beide partijen aangereikte informatie blijkt echter niet dat personen die financiële steun bieden aan de oppositie in Georgië, zonder zelf openlijk politiek actief te zijn, problemen kunnen kennen. De overige informatie is te algemeen en wordt geenszins op verzoekers zelf betrokken, waardoor deze niet van aard is een nieuw element, die de kans aanzienlijk groter maakt op internationale bescherming, te kunnen uitmaken.

2.3.13. Verzoekers slagen er, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Derhalve heeft de commissaris-generaal terecht besloten om de tweede beschermingsverzoeken van verzoekers *in casu* niet-ontvankelijk te verklaren. Aangezien artikel 57/6/2, § 1, 1, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming, voorzien in 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.14. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgende) verzoeken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekers in het kader van hun huidige, volgende, verzoeken om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen. De commissaris-generaal heeft de (tweede) verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.15. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.16. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.17. Waar verzoekers uiterst ondergeschikt vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS